

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОВОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ОБ'ЄДНАНЬ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIV. Ч. 238. Джерзі Сіті, Н. Дж., понеділок, 12-го жовтня 1936. — VOL. XLIV. No. 238. Jersey City, N. J., Monday, October 12, 1936. THREE CENTS

РУЗВЕЛТ ОБГОВОРЮЄ ФАРМЕРСТВО, ЛАНДОН БУДЖЕТ

ПОЛ. — У своїй промові, виголошеній тут в Капітолію стейту Мінесоти, президент Рузвельт обговорював далі справу рільництва, наводячи статистику на доказування своїх висновків, що політика його адміністрації принесла поправу в рільництві.

Рузвельт говорив, що по введенню в життя нової угоди з Канадою вивіз товарів з Злучених Держав до Канади за перших шість місяців 1934-го року перевищав довіз на 24 мільони доларів. Він говорив, що цей зріст торгівлі з Канадою приніс користь не тільки рільництву, але й фабричному промислові.

Рузвельт підкреслював як великий здобуток свополітики те, що, на його думку, в Америці зростає відносинами і почуття взаємної залежності між різними частями Америки та що американці більше думають про це як цілість, як нація. Президент підкреслював вагу кооперації, особливо в рільництві.

ЧІКАГО. — У своїй промові, виголошеній тут в присутності 22,000 осіб, губернатор Ландон обговорював президента Рузвельта за поломання статистичних даних при минулій виборчій кампанії, атакував Рузвельта головним за затягнення довіз та занезрівноваження бюджету. Ландон обіцяв, що, ставши президентом, зрівноважить бюджет, себто вирівняє видатки уряду з доходами.

ВИСТУПИ ВЕЛИКИХ ПОЛІТИКІВ.

НЬЮ ЙОРК. — Ал. Смит, бувший демократичний кандидат в сенатор стейту Нью Йорк та колишній кандидат в президентів Республіки на уряд президента Злучених Держав, що недавно виступив був проти теперішнього демократичного кандидата, Рузвельта, заповів теж виступити проти свого другого політичного приятеля, теперішнього губернатора стейту Нью Йорк, Герберта Лімена, що тепер стає до виборів, як номінант Демократичної Партії на цей самий уряд. Цей заповіджений виступ викликає велике здивування в політичних кругах, бо, кажуть, що Лімен видав з власної кишені мільон доларів, як Ал. Смит кандидувати на різні уряди.

Сенатор Бора, незалежний републиканець, заявив у своїй публичній промові, що він буде в своїх дальших політичних промовах обговорювати політичні питання біжучої кампанії, не порушуючи при тому ніяких осіб.

ПРОБЮТЬ ДОВЕСТИ ДО ЗГОДИ В ЮНІАХ.

НЬЮ ЙОРК. — Конвенція юнії робітників, зайнятих виробом капелюхів, шапок і біллі, постановила віднести до Американської Федерації Праці й до „Комітету Промислових Організацій“ з практичною пропозицією покінчити взаїмне поборювання себе та назад створити одну організацію.

Резолюція каже, що боротьба між двома напрямками в робітничих юніях доводить до завзяття й огірчення.

КООПЕРАТИВНИЙ КОНГРЕС.

КОЛОМБОС (Огайо). — На конгресі Кооперативної Ліги Злучених Держав прочитано між іншим телеграму від Вилієма Гріна, президента Американської Федерації Праці, в котрій Американська Федерація Праці закликає американських кооператорів до ближчої співпраці з американськими робітничими юніями.

На зборах конгресу в п'ятницю виступив між іншими відомий бостонський купець, Едвард Файлін, з заявою, що він уже покидає приватний бізнес, опертий на бажанню миску, котрий дозволив йому збагатитися приватно, і переходить до кооперативного бізнесу.

РОЗБИТТЯ КОРАБЛЯ.

САН ФРАНЦИСКО. — Товарний корабель „Огайоен“ осів в середу вночі на скелях недалеко від „Золотої Брами“. На допомогу корабельні поспішили люди федеральної прибережної сторожі. На очах великої товпи цікавих, що засіли на скелях, які підносяться над „Золотою Брамою“, моряки ратункових лодок стали переносити на поклади своїх лудок усіх 36 моряків ренозитою корабля.

На кораблі осталися потім тільки три офіцери залоги й два кухарі, бо морський закон каже, що як усі моряки покинуть корабель, то всякий, хто того забажає, може забрати цей корабель для себе, як тільки візьметься до його рятунку.

ПОЧИНАЮТЬ КАМПАНІЮ ПРОТИ АВТОМОБІЛЕВАННЯ

НЬЮ ЙОРК. — Транспортна комісія міста займається тепер питанням, як заборонити автомобілям і омнібусам випускати смердячий газ.

КАМПАНІЯ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО У. Н. СОЮЗУ ВЖЕ В ПОВНОМУ РУХУ. В ПЕРШИХ КІЛЬКОХ ДНЯХ КАМПАНІЇ СЕКРЕТАРІ ДВАЦЯТЬОХ ВІДДІЛІВ НАДІСЛАЛИ АПЛІКАЦІЇ НОВИХ ЧЛЕНІВ. ПОДАЄМО ДО ВІДОМА, ЩО В НАЙБЛИЖЧИХ ДНЯХ ЗАЧНЕМО ПРОГОЛОШУВАТИ ІМЕНА ВСІХ ТИХ УРЯДНИКІВ ЧИ ЧЛЕНІВ, ЩО ВЖЕ НАДІСЛАЛИ АПЛІКАЦІЇ НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЯК І ТИХ, ЩО ЩЕ НАДІШЛЮТЬ

ПОКРИВАВЛЕНА КАВАЛЕРІЙСЬКА ШАБЛЮКА.

До цукорні братів Студне у Варшаві впали два напасники, вибили виставові шибки й кинулися на гостей. Пішли в рух ножи з буфету. Гості втікали. Підчас бійки поломали столи й крісла. Бійка перенеслася на вулицю. Явилися п'ять поліцейських. Лікар поготівля дав раненим першу поміч. Двох тяжко ранених перевезли до лікарні. На побоевищі знайшли покритавлену кавалерійську шаблюку. До неї ніхто не хоче признатися.

БЕЗБОЖНИК КИНУВ ПСОМ У ВІТВАР.

Окружний суд у Ліді розглядає справу проти якогось Ф. Скуміша, літ 26, мешканця села Горни, повіт Ліда, обвинуваченого за профанацію. Акт обвинувачення каже: В селі Горни коло Ліді була відправи травневого богослужіння владіли на вулиці вівтар. Переходячий 3-го травня Ф. Скуміш зачав кинути, а в одній хвилині кинув свого пса в образ Матері Божої, розбиваючи скло й роздираючи образ. Підчас розправи суд рішив на внесок оборони вислати Скуміша до лікарні для душевно хворих для розгляду його осудності.

КУБІЧНИЙ МЕТЕР ПОВІТРЯ ДЛЯ ОДНОЇ ДИТИНИ.

Справа поміщення вселюдних шкіл на селі в Польщі в оплаканому стані. Понад 60 проц. сімейських шкіл мають як лекційну салу звичайну сільську хату, де мусять вміститися, 30, або 40 дітей. Є кімнати, де на 30 квадратних метрів підлоги містяться 72 учнів, що при висоті кімнати 2 м. 80 см. дає — зимою при зачинених вікнах — небагато понад 1 кубічний метр повітря на одну дитину. Такі умовини по школах, розуміється, зовсім недостаточні.

ОБЛАВА В СУДОВИЙ САЛІ.

В окружнім суді в Варшаві вівся процес проти злодіїв, що вкрали 300 парасолок у склепі Путермана при вул. Золотій. На розправу явилось так багато злодіїв приглядатися, що поліція підчас лерверси замкнула двері судової салі й перевела облаву. До слідчого уряду спровадили кількадесят осіб. Між іншими скопилися злодіїв, яких шукали стежними листами.

ВІДБИРАЮТЬ ЗЕМЛЮ ЗА НЕВІДПОВІДНУ УПРАВУ.

Данцігський сенат видав розпорядок, що уповажнює рільничу палату в Данцігу відбирати рільникам право користуватися 5 літ їхньої земельною власністю в разі, коли ствердять, що згадані рільники невідповідно управляли землею.

ЛІЧНИЦЯ, ДЕ ЛІКУЮТЬ КРАСКАМИ.

В Парижі відчинили санаторію, де лікують різні недуги діланням відповідно дібраних красок. Кімнати є помальовані колірними десенями, а також електричні рефлектори кидають такі коліри світла, які потрібні до лікування даної недуги. Ці світляні уладження подібні до театральних куліс. Запалення шкіри лікують матово-зеленим світлом; на переміну матерії ділає добре живити-цитринова краска, на недугу печінки трависто-зелена краска. Дуже додатно впливає на нервний розстрій безлічогуба барва, а на безсоння помаранчево-зелена. Жовта барва додає хорим апетиту.

НА АТОНСЬКІЙ ГОРІ.

Дописувач віденського „Телеграфу“ повідомляє з Атен, що грецький уряд рішив припинити в зв'язку з тижним фінансовим положенням видачу державних підмог Атонській Горі. Ця „республіка“ була основана 925-го року. Турки свого часу признавали їй автономію, а по другій грецькій війні протекторат над святою горою перейшов на Грецію. Тепер, як спинають фінансові підмоги, монастир, здається зліквідується. Число монахів упало останніми часами до 185.

ПЕРЕГОНІ БДЖІЛ ІЗ ГОЛУБАМИ.

В Німеччині у Вестфалії в місті Гам заложилися деякі громадяни з одним пасичником, котрий казав, що бджоли з його пасіки не тільки дорівняють у шкорті летові голубів, але ще переженуть голубів у тиху погоду. В означений день винесли 12 голубів і стільки само бджіл, 5 кілометрів від голубника й вилетіли в село Ринем і там їх випустили. Щоби бджоли були значні, їх обкачали в муці. І дійсно — перша бджола прилетіла до вулиці пів минути скорше, як перший голуб.

ВТЕКЛА ПОВОЛОКА БАЛЬОНУ „КАТОВЦЕ“.

На мотоківському летуночному майдані відбувалися показові бальонові перелети для журналістів, членів Клубу Летунських Звітовиків. Перелети не відбулися внаслідок бурі з грозами, що нараз надтягнула на Варшаву. Підчас наповнювання бальонів трапився випадок. Незвичайно сильний вітер розвіяв вихання бальону „Катовіце“ і вихонив до поволони наповнену поволоку. Бальонова поволока полетіла високо вгору, так, що незабаром робила враження великої плахти. За якийсь час сильний вітер поніс поволоку скоро на схід, на Вислу.

ПРОЦЕС, ЩО ТРЕВАЄ 116 ЛІТ.

Найдовшою справою в історії судівництва є справа, що тягнеться 116 літ і досі не виїшла з першої інстанції. Ця справа є в 10-му відділі окружного суду в Варшаві. Зачалася вона 1820-го року. Селянин Козьмінський виступив тоді зі скаргною проти державного скарбу за млинську оселю. В права позовника вступали по черзі його нащадки. Справу відклали багато разів і завжди щось ставало на перешкоді її розгляду. Акти справи, що дальше ведеться, зросли до кільканацятьох грубих томів. Справу ведуть проти скарбу польської держави на основі французької процедури, що вже не обов'язує втн 1864-го р. Ця процедура є складна; процес триває як довгий час.

НАРОДОВІ ТЕАТРИ.

Останні обчислення кажуть, що в Польщі є тепер 1,381 труп народних театрів. Вони мають 26,000 театральних костюмів і інструкторські бібліотеки з 12,767 томами. Дохід цих труп минулого року був 168,400 зл., а видатки 163,700 зл.

СЕРЕДНИК ПРОТИ ЗАТРОЄННЯ КРОВИ.

В Лондоні винайшли в одній лічниці новий препарат, що має назву „пронтофіл“; його вживають з успіхом проти затроєння крові. Особливо важне його примінення на випадок раптового запалення легенів. Лікарі зацікавились новим винаходом, а справили з ним дають висліди, що їх ніхто не сподівався.

ПОВЕДІНКА МОСКОВСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ

ЛОНДОН. — Минулої п'ятниці відбулося в англійським міністерстві закордонних справ засідання, на якому, як пише кореспондент „Нью Йорк Таймсу“, були п'ять головних акторів і 27 статистів. Засідання це мало обговорити закиди, зроблені Советами на адресу Італії, Португалії і Німеччини, що мовляв, названі держави піддержують еспанських фашистів. Представники цих держав доказували, що це неправда, а навпаки, Совети доставляють еспанському червоному уряду гроші, зброю й амуніцію. В часі цієї суперечки московський представник ломаною англійщиною накидав образливими словами на інших делегатів так, що португальський делегат для протесту опустив салю наради. Нареди ці мали дуже бурливий характер. Терпкі слова летіли понад стіл від одного делегата до другого майже без ніякої контролю. Покищо наради не досягнули ніякого висліду. Французький делегат дістав інструкції співпрацювати з англійським делегатом та не конче слідкувати за Росією. Назгал бояться, щоб це не викликало всесвітньої заварухи.

РОЗКОЛ У ФРАНЦУЗЬКОМУ УРЯДІ.

ПАРИЖ. — Леон Блюм, прем'єр французького уряду „народного фронту“, знайшовся тепер у прикрому становищі. Бо сили, які винесли його наверх, починають розбігатися. Комуністи, які були складовою частиною цих сил, домагаються тепер від нього дозволу на ріжкого роду масові маніфестації, які вони задумують влаштувати 127 по цілій Франції. Але уряд Блюма недавно заборонив французьким фашистам подібні маніфестації, кажучи, що це загрожує спокою. Позволяти тепер на це комуністам, значилоб біявити дволичну гру, проти чого виступають умірковані соціалісти, що теж помагали Блюмові дістатися до влади. Супроти цього уряд Блюма пішов на компроміс і дозволив комуністам тільки на десять масових маніфестацій. З цього тепер незадоволені ні комуністи, які сподівалися більших прав від Блюма, ні фашисти, які тепер мають добрі причини закидувати Блюмові, що він стелить шлях для комунізму у Франції. Супроти цього сподіваються в найближчих днях у Франції завзятих сутічок комуністів з фашистами.

ЕСПАНСЬКІ ПОВСТАНЦІ ПОСУВАЮТЬСЯ ДАЛІ.

БУРГОС. — Еспанські повстанці дали наступати. Їх передні сторожі знаходяться вже тільки від сім миль від столиці. Мадрид майже зовсім окружений. Повстанці залишили військам уряду тільки малу смугу на схід, щоб тим уможливити їм відступ і залишення столиці без тяжкої боротьби. Побойються, що коли війська уряду не зможуть злати Мадриду без боротьби, то тоді прийдеться його знищити. В міжнародних політичних кругах уже поважно числяться з упадком лівого уряду й перемогою фашизму. Цьому моглоб запобігти лиш отверта інтервенція якоїсь чужої держави; та це потягнулоб за собою нову європейську війну.

ЗАЯВА УКРАЇНСЬКИХ ШЛЯХТИЧІВ.

ЛЬВІВ. — Львівська українська преса подала заяву кількадесятим українським дрібним шляхтичів із села Корчина, в якій вони обороняють своє українське походження та ствердять, що полякам не вдасться заманити їх до свого табору. Заява каже: „Заявляємо прилюдно всім, що наші шляхотські родини в Корчині Шляхотським є від найдавніших часів українського походження та греко-католицького обряду. Сьогодні ми свідомі українці і ніякі сплетні про наше неукраїнське походження, ніяка блекота про шляхотську вищість та гонори не потраплять звести нас на манівці. Заявляємо, що наше шляхотство і наші гонори це Українська Нація, її минулість, її горе, радість і змагання“.

ПРИГАДКА НАШИМ УГODOВЦЯМ.

ЛЬВІВ. — „Кур'єр Познацький“ в ч. 436 пише: „Спробуймо оцінити польську державу без Східної Галичини. Нема сумніву, що ми не могли би без неї втримати цілої смуги наших кресових земель: Волині, Полісся, Виленщини. Для всіх цих земель Східна Галичина є мітичним Агласом, що дивгає їх на своїх плечах. Без цих земель польську державу чекала би може роля Чехії в історичній Німеччині, й польському народові бракувало би прісторчності, потрібного до великого історичного життя. Наш нарід міг би тоді скарловатити, як японське дерево, пересажене до малого вазонка. Отже Східна Галичина є справжнім південно-східним бастионом у геополітичній будові польської держави. Польща не може відстунити ні ядї території, що є в її руках“.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1898

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914 under the Act of March 3, 1879.Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Address: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

КООПЕРАЦІЯ ІДЕ ВПЕРЕД

У місті Колумбос, Огайо, зібралася десята дволітня конвенція „Кооперативної Ліги Злучених Держав“, що об'єднує всякого роду кооперативні організації в краю з винятком одної галузі: кооперативних аскураційних підприємств.

Цьогорічний конгрес американських кооператорів відбувається при незвичайно піднесеному довірі в краший розвій кооперації. Цього довіря американським кооператорам, як звісно, треба було віддати, бо, не зважаючи на різні починання, на присутність тут запалених кооперативних робітників-кооперація в Америці досі не розвивалася так, як повинна, як цього можна би сподіватися з розмірних високого умового рівня населення. Коли не числити високого в Америці розвою запомогів організації, себто якраз тої галузі, що в європейських краях розвинулася найменше, кооперація в Америці ще в самих початках, себто вона ще далеко не вичерпує всіх можливостей розвою.

Наповняє цьогорічний кооперативний зїзд оптимізмом переконання, що в психології американського населення наступив останніми часами важний зворот. Виразом цього оптимізму була промова Е. Р. Бовена, секретаря конгресу, котрий висказав надію, що вже за десять років кооператив в Америці будуть „контролювати“ торгівлю більшої консумційних товарів. Добачує він доказ ваги кооперації в недавньому нападі на кооперацію з боку Торговельної Палати Злучених Держав.

З об'єктивного боку треба підчеркнути відношення кооператорів до урядової допомоги. Кооператори добре свідомі великої помочі, яку вони дістали з боку федерального уряду за останні три роки. Помагає їм спеціальна кооперативна комісія, вислана президентом Рузвелтом на розслід кооперації до європейських країв. Помагає їм департамент рільництва й департамент праці. Кооператори добре свідомі ваги цих заходів федерального уряду, а всетаки вони остерігають свої власні організації перед занадто далеко посуниєм спираням кооперації на урядову допомогу. Урядова допомога, кажуть вони, добра річ, але треба вважати, що коли занадто спертися на уряд, то це не буде кооперація, бо кооперація спирається на власну поміч населення.

Коли взяти під увагу, що ще не так давно кооператори якраз на брак такої урядової допомоги складали вину слабого розвою кооперації в Америці, а нині вони вже розуміють небезпеку такої урядової допомоги для самих основ кооперації, то в цьому треба добачити найкращий доказ дозрілості цілого кооперативного руху.

Дуже можливо, що, не зважаючи на гарний поступ, цей рух не так скоро досягне меж можливості свого розвою, що акція буде вимагати довшого часу, але на всякий випадок рух уже не дасться знизити, ні звести на манівці. Треба про нього подумати й нам.

Улас Самчук.

ВІЙНА І РЕВОЛЮЦІЯ

Друга частина „ВОЛИНИ“.

Передрук забороняється. — Авторські права застережені.

(27)

— Ег, дурна ти, бабо! Колиб у тебе розуму було, як у курки, то й то більше голова твоя варилаб... Куди, до чортової матери, поїдеш...

Насті лишається одно — плач. І вона використовує хоч це. Сльози, як і завжди, шукають найглибших зморщок і тихо спливають кількома галузками до тісно затиснутих уст.

Матвія досада люта, мов іржа, гризе. Серце чує в грудях ствердле, мов галька крем'яна. Різьба чола нагадує майстра, що кохався у величчю гніву великих богів великого минулого.

Грязюкою шляху чвдаються козаки. Черева коней тинковані товстою верствою землі. Нагаї, чоботи, носи і чуби — грязь, грязь і грязь. Лиш очі, мов пожежа, яку ті люди так покохали, здавалось, все золотять на попіль, порох і небутия.

От як коні рвуть копитами з грузької землі, як соковито цмокають і прудко хльоскають навколо пригорішні багна. Ніздрі грають і рвуться від шарпкого дихання, бризкаючи піну і кров.

— Кудя дорога на Жолобі?

— Пряма... Вот там!... За лесам!...

Це пре курієр штабу чотирнадцятого корпусу, що зупинився в сусідньому селі. З фронту страшний наказ летить — все на шістдесят верств у ширину вогнем відкрили. Смуга чорна, як чорнозем, хай ляже від полудня до півночі. Небо і земля тільки...

Гуруруру! Гур, гур, гур!...

По бронзовім пітнім тлі неба валу за валуном, мов випар вулкану, котять хмари. В далечині і ширині небо згорнуло панцир, здушило повітря, стлумило соняшне світло, що ввійшло в підземелля. Лишилось інше світло, не того ясного сонця, що навіки мабуть щезло, мов стерта брудною шматкою пляма крові. Повстало й поволі, мов світанок, ширилось світло попелястої барви, яке заволокало ідокою поволокою поля, гори, ліси. Дороги йшли, мов тунелі. На них літи з чуною істоги в зараві далеких пожеж, ішли, котились, чвалали, йокучи животами... Сто сімдесят мільонів душ приносили жертви і чорний дим закоптив небо. Десь там у сірих хащах, між золотом і вогнями сам ко-

ронований володар тягнувся багною великої імперії. На північ! На північ! В лісі! О-бернемо вісь бігуна і пустимо планету навскіс у безвість бездонну... Кінець вам!...

— Куди дорога на Жолобі?

ПЕРЕДВИБОРЧА ГОРЯЧКА

Переживаємо передвборчу гарячку. Обидві більші американські партії, Демократична і Республіканська, підготовляються до президентських виборів, що відбудуться 3 листопада ц. р. А прихильники як одної так і другої партії не перебирають часами в засобах, коли виступають в оборони своїх поглядів.

„Свобода“ не ангажується програмою ні в один бік ні в другий. Вона є органом У. Н. Союзу, якого членами є демократи і республіканці. Як одні так і другі мають право оброняти свої погляди на сторінках нашого часопису. Та з цього не виходить, що часопис не може висказувати своєї думки про різні біжучі політичні справи, які порушуються з нагоди наближаючихся виборів президента. Це треба робити вже хочби з цих причин, що ці справи занадто важні, щоб їх можна було поминути. Питання, над якими дебатовують нині американські політичні партії та часописи, мають і матимуть велике значіння на дальший розвій громадського життя Америки. Вони матимуть також додатний, чи відємний вплив на добробут нашої еміграції. Промовчувати їх, значило би занедбувати свій обов'язок.

Тому, обговорюючи ці справи на сторінках нашої преси, ми мусимо нероз, посередньо чи безпосередньо, висказати також свою оцінку на дані політичні справи, себто мусимо сказати, чи одобрюємо дане питання, чи його відкидаємо. Бо не можна обговорювати всесторонньо цих питань, не висказавши про них ніякої оцінки, не висказавшись ні „за“ ні „проти“.

Треба підкреслити, що цьогорічні вибори є досить пристрасні. Можливо тому, що політичні партії у цих виборах добираються до самих основ американського суспільного устрою. Цю передразненість можна також запримітити серед української суспільності, що то на певні політичні виступи реагує нероз дуже імпульсивно.

Та хоч які важні є цьогорічні вибори, то для передразнення нема тут ніяких причин. Бо в кожному демократичному у-

строю повинні бути бодай дві політичні партії, бодай два погляди на різні суспільні справи. Коли є тільки один погляд, тільки одна політична партія, то тоді є диктатура. Бо коли нема конкурента, який її критикував би, та який, теоретично кажучи, не старався би прийти на місце першої до влади, то хтоб тоді контролював цю першу партію, й евенуально, хто за її помилки, усунув би її від влади? Тому саме треба бути толерантним до чужих політичних поглядів, бо вони потрібні. Коли хто накидається на іншу людину за те, що вона належить, скажімо, до Демократичної Партії, чи Республіканської, то

ПОЛЬЩА І ФРАНЦІЯ

Подорож генерала Ридза-Сміглого до Франції, візита французького генерала Гамелена передати у Польщі, привітні взаємні промови і прихильний відгук у пресі цих обох держав — це все сталося таки досить несподівано. Які причини і яке значіння має нове наближення Польщі до Франції? Дехто задовольняється дуже „простим“ поясненням: мовляв, Польщі треба грошей, дістати гроші можна тільки у Франції, а тому мусів Ридза-Смігли їхати на поклін до Парижа. Але не треба забувати, що успіх позиції залежить не від самого позичальника, але головню від того, хто дає гроші. Чомуж тепер французький уряд погодився дати полякам гроші на озброєння армії? І що примусило соціаліста Блюма приязно усміхатися до фашиста Ридза-Сміглого?

На цім прикладі можна показати зв'язок між закордонною політикою різних держав, в залежності від внутрішніх змін і подій. Закордонна політика Польщі, не вважаючи на виявлене часом брязкання зброєю, була від кінця 1920 р. послідовно консервативна. Загарбавши багато чужих земель, Польща хоче чуже добро перетравити, і для того їй треба вільного

часу і мира. Бо уявм собі воєнну ситуацію: нехай би переміг СССР Німеччину: чи після такої побіди зорсталися цілі польські кордони? Або чи після перемоги над СССР Німеччина помирилася б з Данцієм і польським кородором, що розрізує німецьку територію на двоє?

Через таку ситуацію Польща зі страхом дивилася на новий воєнний союз між Францією та сов. Росією проти Німеччини. Поляки боялися, що вразі війни Польща стане театром війни німецько-російської. Тому польський уряд рішучо відмовився прийняти французьку пропозицію — пропустити через свою землю совєтську армію, що йшла на поміч Франції проти Німеччини. Зі страху перед французькими союзниками-большевиками Польща радше ввійшла в порозуміння з Німеччиною.

Літо 1936 р. принесло зміни в польську політику. За той час Франція (від 1933 р.) могла ближче придивитися до військової сили СССР і до внутрішніх відносин у цій державі. Французьких знавців не може захоплювати сама техніка. Вони знають, що душою техніки є людина. А якраз дух людини в СССР зовсім не та-

лежить. Не продав Матвій ні одного пуда. Гармати день і ніч вигравать. Часом брязкають скоростріли і, видається, десь отут за башковецьким „казьонним“ лісом.

Матвій їжа не бере. Сон десь зник. У думці покошена і моткра конюшина, що лежить в копицях на полі. А повна така, головчаста — пудів п'ятнадцять-двадцять булбоб, по десять рублів пуд.

Метушливі люди вибіратись кваліяться. — Ось, кажуть, перетнуть нам дорогу в Шумську на греблі і баста. І так по три дні стоять втікачі, поки через греблю переповзуть... А коли ще натиснули.

— Хочете, то вибірайтесь, а мені дайте чисту годину, — сердито відповідав Матвій. Баби не відважуються самі рухнути. Хай вже „він“ наперед. А той „він“ сидів, мов камінь і ніяка війна не зрушила його. Кілька дядків з Тиліявки не видержали і знялися. Виповзли на шлях і поряхалися в напрямі жолобцевого лісу. Матвій провадив їх очима і мовчав. Що їм казати. А їх хати, вже другого дня, стояли вилущені, мов порожній стручок. На місці дверей і вікон лише нори, а в середині, ніби буревій бушував.

Кажуть, завтра, чи коли там, козаки від Івана з тамтого кінця село підпалять і люд, мов блощиці, викурять. Хай, Хай палять. Все одно.

(Дальше буде).

той підкопує демократичну систему в самій основі.

Ні одна суспільна система на світі не є зовсім досконалою. Приблизно найкращою є всежтаки ця система, що її можна обговорити зі всіх сторін. Навіть якби українці були наприклад у більшості демократи, то й це ще не значилоб, що не треба згадувати про програму й додатні чи відємні сторони другої партії. Підхід з кількох сторін до даної справи оживляє дискусію, поширює політичний світогляд. Кожний українець чи українка можуть належати до цієї тої партії і бути її дисциплінованими членами, себто приймати вілості програму партії, але до політичних переконань іншої людини треба нам відноситися з повною вирозумілістю.

кий, щоб можна було успішно вести війну. Особливо процес опозиційних комуністів і ролі Зіновієва, Каменєва й ін. показав перед очима цілого світу внутрішню слабкість і гниття совєтського режіму. В цих обставинах Франція почала оглядатися за давнім союзником — Польщею. Великий СССР — це для Франції „журавель у небі“, а Польща, хоч не така велика, одначє може бути горобцем у руці, на випадок німецького нападу. Так здійснилася польська думка про те, що Польща має зберігати рівновагу сил в Європі: прихилиться до Німеч-

Д. І.

ДРОГОБИЧЧИНА В ЧЕШТЬ ІВАНА ФРАНКА

(Опис кореспондента часопису „Новий Час“).

В 20-ліття смерті Івана Франка, уродженця Нагуевич, Дрогобиччина віддала йому належну честь у дні 20. вересня б. р.

Ініціативу до цього величавого здвигу дала місцева Філія „Просвіти“, завдяки якій створено окремий повітовий Ювильний Комітет під проводом д-ра Ст. Витвицького, а до якого ввійшли представники всіх українських повітових установ Дрогобича. Закипіла праця як у містах, так і на селах. Все пригтовляється, бо перед Іваном Франком кожний українець мусить склонити голову і віддати честь.

Не бракувало і ріжних агітацій прихильників комуно-жидівських, мовляв, там придуть бити фашистів „наші“ з Лодзі, Варшави, Бдрислава; але це не відстрашило, а власне додало охоти, бо другий раз українці не дозволять профанувати найдорожчих цінностей, як це недавно мало місце в Нагуевичах. Франко наш — український і ворожі руки геть від нього!

День 20. вересня гарний, соняшний. У вікнах установ і приватних домів відніють наліпки з сльветкою І. Франка. Зі всіх сторін сходяться в святочному настрої учасники. З Ластівки і інших гірських громад вийшли ще в суботу, деякі вийшли раненько в неділю, бо в год. 12-тій починається похід. Зі співом, карно вмаширують молоді хлопці зі Стрийщини — Синевідська Вишняго, не бракує з Самбірщини, та вибирались і з інших повітів, але їм перешкодили.

В місті рух — кожний пишається гарним мосажним жетонном-відзнакою з сльветкою І. Франка — проекту проф. Андр. Лепкого.

Формується похід під проводом Антона Максимовича й коло 300 впорядків як з міста так і села. По год. 12-тій рушає похід зпід „Народнього Дому“ вулицями міста під українську гімназію. Похід робить імпазантне вражіння. На чолі має гарний великий національний пропор. За ним ступає оркестра Т-ва „Сокіл“ зі Стрия та молодь шкіл „Р. Ш.“ — наша надія. Молодь гімназі „Р. Ц.“ ім. І. Франка викликає інтузіязм своєю бадьорою поставою, бож вони віддають честь Іменникові своєї гімназі. Далше йде президія Свята, знову гарний прапор ПСУКООп., а за ним зорганізовані представники кооперації „Сільського Господаря“ — Секція господарів і Вишкіл сільсько-господарської молоді. З черги пишається прапор українських ремісників „Зоря“, за яким зорганізовано йде міщанство і ремісництво. А далше громади під проводом своїх провідників з табличками-написами установ та місцевостей та ще кілька національних прапорів. Похід дає доказ карності і дисципліни. Головно бере участь молодь.

ДЖЕРЗИ СІТІ, Н. ДЖ. Тов. Український Клуб Поступовий, від 70. повідомляє усіх своїх членів, що звичайні місячні збори відбулися у виторок, 13. жовтня, в годині 7.30 вечір, в галі Нар. Дому Укр. Ам. Сітїзєнін, 388 Джанстон Евс. Тому, що вже через кілька місяців неможливо було відбутися зборів із причини малого числа членів, бо більшість членів посилають своїх жінок чи дітей платити вкладки, або як деякі приходять, то по влаті вкладки, вишукують ріжні причини, щоб яконайскорше вийти з галі, так начеб їм зовсім не інтересували справи нашого товариства і справи У. Н. Союзу. Тому просимо усіх членів прийти на збори точно в означений час. Старайтесь принайти нових членів, щоб хоч при кінці року причинитися до доброго нашого товариства (У. Н. Союзу). Довоучку члени хай виправляють свої вкладки. — В. Кушнір, рек. секр.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ВИБОРЧІ МАНЕВРИ.

Жаль може зробитися декому з українців, читаючи газетні донесення, як політичні кандидати заходяться коло приєднання собі виборців.

Републіканський і демократичний кандидат висилають жидом побажання щасливого нового року. Републіканський кандидат заявляє муринам, що його партія стоїть за закон проти лічків. Републіканський кандидат телеграфує до італійської газети, змальовуючи великі заслуги італійської імміграції для розвою Америки. Демократичний кандидат на уряд президента Злучених Держав фотографується з демократичним кандидатом на уряд губернатора одного стейту, жидом, а потім републіканський кандидат нарікає, що проти нього починають кампанію підшептів, що мовляв він хоче підбуктувати релігійну й національну нетолеранцію в Америці. Републіканський кандидат установляє у своїм стейті „День Пуласького“ та каже, що треба шанувати цього польського генерала за те, що він був ворогом автократії.

Жаль може зробитися декому з українців, що ні один з кандидатів не відноситься до чимось подібним до них. Однак, читаючи про ці заходи, чи не могли би ми спитатися: чи розумні це засоби виборчої агітації? Чи всі вони порушують певні життєві питання політичного життя? Чи не промовляють вони часто просто до самого тільки сентименту?

ЩЕ НЕ ЗНАЮТЬ.

У своїх записках до українських народних пословиць, поговорок, тощо, Іван Франко свого часу писав, що в українським народі покуту переконання про шажерливість гадюки, не оперте на ніяких фактах з природи.

Кілька місяців тому один з природників, що заряджують публічним звірницею, хотів показати своему товаришеві, що вернувся з Африки, освоюючи тигрицю. Хоч той опирався, природник настав на своє й оба пішли до звірниці. Уже ввечері, коли вони відчинили клітку, тигриця довго не виходила з печери. Потім вибігла й кинулася відразу на свого ланця. Тільки поміч інших людей урятувала його від смерті.

Тепер доносять з Огайо про нещасний випадок тренера з слоном. Слоновий його трубок, кинув до боку клітки, а як він упав на землю, став йому ногою на голову.

Головний тренер звірят у цьому цирку каже, що тренер погіб тому, що, ввійшовши в клітку слона, не збудив його словами. Слон саме спить, стоячки, отже може виглядати на розбудженого. Розумний тренер розбуджує його спокійними словами. Коли його розбудити грубою поведінкою, слон денерується, страшисться й гнівається.

З цєю думкою годиться теж погляд приятеля директора звірниці; він каже, що тигриця тому кинулася на директора, що цей її нагло розбудив зі сну.

Коли такі помилки щодо природи звірят роблять люди, що вже з професії мусять слідувати за нею, чи можна дивуватися селянинові, що він має фантастичні поняття про тварину, з якою йому стрічались хіба дуже рідко?

ПРОПОВІДЬ І ЖИТТЯ.

Один з американських критиків розписав недавно про англійську літературу 18-го віку. Заговорити мусів притому багато про ірландця Джованатана Свіфта, що став вели-

„Джі Бі. Ес“, так, гейби всі відразу знали, кого під цими буквами треба розуміти.

„І подумайте собі“, говорив він далі „він не тільки, що так підписується. Він навіть на плиті з „лайсенсом“ на своїм авті вибав собі букви „Джі-Бі-Ес“!“

Каже газетяр, що він пішов подивитися на автомобіль Джорджа Бернарда Шова. На ньому була плита з „лайсенсом“, а на ній букви „Джі-Бі“, але це були не ініціали письменника, а звичайні собі букви англійських автомобільних плит...

Каже газетяр: „Мій приятель побачив на цій плиті те, що йому хотілося бачити“. І чи трапляється це тільки приятелю? Чи не трапляється таке й нашим приятелям? І приятелям наших приятелів? І чоловікам наших жінок?

У СУДІ.

— Ви обвинувачені, що два націят-літнього коня продали як шість-літнього. Чим оправдаєте це?

— Пане суддя, ці шість літ ріжниць, то був увесь мій зарібок.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

З ПЕРЕДВИБОРЧОЮ КАМПАНІЮ.

Передвиборчі обіцянки.

Користаю з цієї нагоди, що в „Свободі“ можна висказувати думки як прихильникам демократичної партії так і републіканської й подаю кілька заваг і від себє.

Виборча кампанія щодо наближаючого вибору президента держави в самім розгарі. Кожний кандидат говорить про злі сторони другого, а добрих не видигає. І кожний засипує нас ріжними обіцянками. Хтож з них говорить правду?

Пригадаймо собі Гуверові обіцянки з 1928 р. „по дві курки в кожнім горшку і по два автомобілі в кожнім гераджу“ (Two chickens in every pot and two automobiles in every garage).

І що осталося з тих обіцянок Гувера і републіканської партії? Чи не наступили по них економічна криза і банкрутства та хаос?

Банк падав за банком. Падали їх тисячі, а в них пропадали біліони заощадженого і тяжко запрацьованого гроша, в яких була теж поважна частина й української, потом запрацьованої кєрванії.

Фабрика за фабрикою банкрутувала. Фабриканти замикали фабрики, а відправляючи людей з праці, полишали їх на ласку долі й вулиці. В бізнесі настав загальний застій. Не устоялися перед банкрутством і великі торговельні підприємства як National Department Stores, McCrory Stores, McLellan Stores, Cities Stores, National Bellas і сотки інших.

Такаж сама доля стрінула і залізниця. Залізниця банкрутувала за залізницею: Seaboard Air Lines, Missouri Pacific, Chicago East Illinois, Norfolk & Southern і багато інших.

Шери великих компаній летіли стрімголовно вниз, а в тім прийшов страшний крах з 1929 р. на „Вол Стріт“. Ціни на фермерські продукти зійшли до казково низьких цін. Бушель пшениці зійшов до 32 центів, бавовна до 5 центів за фунт. Яйця в Нью Йорку продавали по 15 центів за тунзин. Фермери і робітники опинилися над пропастью крайньої нужди.

Бідне робітництво по містах будувало на запустілих місяцях славно-звісні „Hoover Villages“.

Більше як 98% компаній перестали платити дивіденди, а багато з них не мали навіть чим платити процентів від боргів і моргеджів.

Такаж сама доля стрінула і багато міст і містечок, котрі попали також під банкрутство. Багато американські мільонери вивозили масово свої капітали за границю краю, боячися загального грошевого краху.

Америку обхопила загальна паніка.

Та на щастя американський народ вибрав у 1932 р. президентом Рузвелта, людину бістроумну і з широким світоглядом і практикою, яка пообняття влади взяла керму краю в свої руки і при допомозі ріжних економістів, фінансистів, професорів і знавців застановила паніку і привернула довіря до уряду.

По заведенню Рузвелтом ріжних змін в адміністрації почався зворот до лішого, люди зачали вірити в кращу будучину Америки.

През. Рузвелт позакладав ріжні державні бюро, котрі помагали і помагати мільонам безробітних допомогою і зарібками. Він своєю мудрою господарською політикою приводить край до нормальних часів і добробуту. Бо фабрики працюють, бізнес поправляється, залізниця починають вилізати з дефіциту.

Тепер проти Рузвелта виступає Ландон, кандидат Републіканської Партії. Хтож є Ландон? Про нього американська суспільність аж до минулого року майже нічого не чула. Дав про себе знати тоді, як минулого року підчас страйку вивав стейтвову міліцію, щоб побивала страйкарів і зломіла страйк.

Вачимо, що Ландона поірають Герст, Морган, Дюпонт, Шваб, Ракефелер і т. п. І не диво, бо до Републіканської Партії належать майже 95% американських багачів мільонерів.

Чомуж Републіканська Партія не вибрала кандидатом на президента п. Гувера, котрий вже був президентом і має

більше практики і вправи як правити державою.

Ці мільонери тепер вибрали таку людину, котра зобов'язалася їм вірно служити.

Ландон виступає проти „Нового Розділу“. Це правда, що теперішня адміністрація витратила багато мільонів доларів на ріжні підмоги і роботи. Але зате край збогатився вдруге стільки, бо витрачені гроші пішли в рух, а з тим пішли роботи, поправився бізнес, өросли продукція і торгівля.

Раджу всім тим, що збираються критикувати уряд за розтрату грошей, заглянути до „Standard Statistics“, найбільшого статистично-бізнесового журналу, котрий виказує, що шери всіх компаній пішли вгору від 1932 до 1936 р. від 50 до 60,000,000,000 доларів, себто підніслися від 100 до 10,000%.

Я лише наведу кілька шерів:

	1932	1936
Acme Steel	9	74%
Am. Safety Razor	13%	116%
Armstrong Cook	3%	62%
Campbell W & C	2	40%
Am. Chryst. S. pf.	2%	119%
Case	16%	186%
Chrysler	5	125%
Cutl. Hamer	3%	65%
Greyhound	1/2	80%
S. M. S.	1/2	89%

Дальше видно поправу на залізницях.

Як вказує до пук Standard Statistics, Wall Street Journal, Financial News, асоуді повно добрих новинок, як:

Steel output highest since spring 1930.

Carloading highest since early spring 1930.

Electric output highest in the history of U. S., і т. д.

Дальше видно зріст добробуту фермерства бо Seaboard і Montgomery Ward і Spiegel May, себто компанії, котрі продають виключно фермерам, за останній пірік виказали найбільші обороти в історії тих компаній.

Понад вісімсот компаній зачали платити дивіденди в останнім піріку, а поперех 400 компаній віддали дивіденди, котрі вже скорше зачали виплачувати.

Дальше хочю доказати, що уряд не здержує бізнесу і промислу, а напакі, промисл і бізнес витрачує багато мільонів доларів на своє поішрення. І так пише „Trader“ of September 28, 1936.

Business Afloat? Figures Belle It.

Like most other attacks lodged against the New Deal, reports that business men were afraid to spend money to expand their businesses, is being spiked most effectively by business itself.

Hardly a day passes without the announcement of a major expansion program and vast sums have been spent in the last year for increasing plant capacity.

Standard Statistics lists the following items released in the last couple of weeks:

General Motors is spending \$14,500,000 for machinery, tools and increased plant facilities to raise Buick's daily production capacity from 800 to 1,000 cars.

Du Pont is planning a \$2,000,000 plant at North Baton Rouge for manufacture of ethyl fluid and has also completed plans for a substantial increase in capacity of cellophane plant at Amthill, Va. (The Du Ponts are among the principal backers of the Liberty League, professing to be greatly alarmed at the way the New Deal hampers business).

B. F. Goodrich let a contract for a new tire plant at Oaks, Pa., work to start at once.

Industrial Rayon announced plans for \$7,500,000 continuous process mill and a \$3,000,000 Cleveland plant expansion for the products of cut staple fibre.

Packard is doubling its plant capacity at a cost of \$5,100,000.

Coca-Cola is reported preparing to build a \$1,000,000 plant at Kearney, N. J.

U. S. Lines are receiving bids on 715-foot liner to cost more than \$12,000,000.

Republic Steel let contracts for a new blast furnace to cost about \$600,000.

U. S. Steel is preparing six of its twelve National Tube Company open hearth furnaces at Lorain, O., for rebuilding.

The foregoing reports include only part of the expansion plan announced far this month, but they should provide evidence that business and industrial world is not so alarmed over New Deal legislation as many of its spokesmen profess to be.

Meanwhile, all lines of heavy industry are making large strides toward normal production activity and retail trade still is showing substantial gains over a year ago, testifying to the nation's increased purchasing power.

Considerable propaganda from forces opposing the New Deal has also been spread on the increase in the cost of living.

While this rise in cost over the last several years has been partially the result of federal policies, it is for the most part a normal development that always accompanies business improvement.

Nor is there any likelihood that a change in the Administration would have any effect upon the trend of the cost of living.

Таких і подібних голосів можна знайти кожного дня десятками, а з тудиці Росії. Спитаємо лише

них виходить, що справи краю далеко гарніше виглядають, як їх представляють прихильники Републіканської Партії.

Не забуваймо, що деякі з добрих планів Рузвелта не здійснилися, бо уважали їх найвищий суд Злучених Держав. І через те теж не здійснилося багато такого, що принесло би робітникам користь.

Кінчу тим, що робітник повинен мати свій „здоровий хлопський розум“ і відповідно до нього оцінювати те, що їм обіцяють кандидати на президентів.

Василь Кацюбій,
Бруклін, Н. Я.

РЕПУБЛІКАНСЬКА ПАРТІЯ СТЕЙТУ НЬЮ ЙОРК ЧИСЛИТЬСЯ З ЧУЖИНЦЬКИМИ ГРУПАМИ.

Остання стейтова републіканська конвенція дала доказ, що Републіканська Партія тямить про заслуги чужинцьких груп та добачує в них поважні цінності, що причиноються до будови американського суспільного життя. Доказала вона це між іншим тим, що номінувала суддю Натана Д. Перлмама, а походження чужинця на половного стейтового прокуратора (аторней дженерал), а Антонія Я. Кантигуїя, також чужинцького походження, кандидатом на „конгресмен-ет-лардж“.

Та не тільки на це, щоб задовольнити їх почування, присвячено особливу увагу чужим групам при складанні листи републіканських стейтових кандидатів, але зроблено це тому, бо годі було нехтувати ці великі, економічні та політичні й інтелектуальні вартости, які скриваються між чужинцькими групами та які вже чимало причинилися до добра американського суспільства.

В тій цілі на якийсь час перед стейтвовою конференцією в Олбани відбулись цілі серії нарад републіканських лідерів. Мр. Ф. Т. Дейвісон, голова Відділу Натуралізованих Горожан у своїй перемислі звертав особливу увагу Мр. Стітону, голові Републіканської Партії стейту Нью Йорку, на потребу такого признання чужинців... „Між тринцятьма ріжнонаціональними групами“ — писав Мр. Дейвісон — „е багато визначних мужчин та жінок, що дотепер вже виказали свої здібности до праці в публічному житті, та які являються тепер провідниками думки, як в стейті (Нью Йорку) так і в цілому краю“.

Кожний українець без надуми зробить тут слухну та збогітну заввагу, що, мовляв, українці все таки не одержали дотепер ніякого признання, хоч би у формі номінації на якийсь публічний уряд. На жаль, коли справа так мається, то цьому винні самі українці.

Дотепер в цілій Америці існує лише один Українсько-Американський Републіканський Клуб, а це в Нью Йорку. А ось тепер, коли в Америці ведуться великі політичні змагання — вже не за самим урядом президента, але таки за системою як уряду, так і цілого суспільного життя, яка буде вирішена за кілька тижнів президентськими виборами, та коли кандидати Републіканської Партії, А. Ландон і Ф. Накс мають величезні шанси виграти цю боротьбу із соціалістично нахиленою адміністрацією Рузвелта, в той час не видно українців при републіканській роботі. Не тільки, що з трудом прийшлося малій групі українських републіканців організувати українську секцію при головній републіканській виборчій кватирі в Нью Йорку, але нема навіть поорганізованих українських про-републіканських груп, з якими можна би повести відповідну виборчу кампанію.

Вже поминаємо це, що українцям є якраз по душі голосувати за таким суспільним ладом, який гостить Републіканська Партія (що є за свободу індивідуального підприємства та свободу конкуренції), а не за „Новим Розділом“ Рузвелта, що старається обняти життя цілого краю в сіті державної контролі, та що зовсім свідомо веде Америку в обійми соціалістичного колективізму, що в останній інстанції може скінчитися, і певно скінчиться, якщо загал заллється його, ось таким самим нечужим людським колективізмом, що його сьогодні бачимо в „любої“ нам большевицькій „ма-

одно: чи розумним є з політичного боку це, що українці так легкодушно ігнорують, і все передтим ігнорували Републіканську Партію, яка стоїть на здорових — не „марксістських“ — засадах американської демократії, — особливо тепер, коли вона має великі вигоди, а майже певність, на виграну при наближаючихся виборах президента держави.

А однак ще не зовсім запізно. Ще є чотири тижні часу до виборів. Нема сумніву, що є величезні маси українців, що не є задоволені з правління Рузвелта. Є отже, ще час призадуматися і повести якутаку організовану передвиборчу про-републіканську працю на місцях.

Коли нас побачать зорганізованими, і як побачать нашу працю, тоді й признання може сподіватися, а то й слушно надіятися, а при допомозі своїх звязків чимало зможемо помогти і собі в Америці, а навіть нашій загально-національній справі. В протинному разі все будемо дали тільки нарікати на недостатку американських звязків і т. п.

Одиниці чи теж товариства та громади, що бажать зорганізувати повести працю в користь републіканських кандидатів у часі тих кількох позісталих тижнів перед виборами, можуть звертатися по інформації до Української Секції Головної Републіканської Стейтвової Кватирі в Нью Йорку, на адресу:

Naturalized Citizens Department
REPUBLICAN STATE
COMMITTEE,
Ukrainian Division,
41 East 42 St., New York, N. Y.

ГОЛОС ЖІНКИ ПРИ ВИБОРАХ.

Матері — це найважливіші люди на світі. Кожна мати бажає, щоб її діточка добре виглядала та мали у сміхнені личка; бажає, щоб її сини росли сильні та здорові; щоб її доньки щасливо дружились. Однак багато матерей сьогодні клопочуться тим, що то будучина принесе для них та для їхніх родин. Глядять вони, як їхні чоловіки вертаються щоденно додому, знеохочені та змушені пошукувати праці довгі часи. Глядять вони також на своїх одерхтих та напів-виголоднілих дітей. І тоді жінки й матері Америки, а в цьому числі й українські жінки, починають бачити нездарність адміністрації Рузвелта. Бо чейже ні одна жінка не винувала марнотратно добрих спокійних припасів у той час, коли її діти голодні. А ось адміністрація Рузвелта якраз такого допущається.

Однак матері Злучених Держав, а в цьому й українські матері, можуть контролювати будучину Америки в своїх родин. Бо вони можуть при найбільших виборах голосувати на републіканських кандидатів, які вважають публічну запомогу („Home Relief“) за тимчасову піддержку в тяжких хвилях, за міст між зимни й добрими часами, а не за безкошечне, беззалишне рабство.

У своїй промові до редакторів і видавців чужинцьких часописів губернатор Ландон, републіканський кандидат на президента, сказав: „Кожний справжній американець знає, що публічну запомогу („Relief“) мусить продовжати, аж поки знову не зникнуть можливости до праці. Однак, перед ніким не стелиться ніяка будучність, як довго він є на лісті тих, що одержують підмогу. Американська роззяка проблеми безробіття є лиш одна, а це: лісна праця і добра платня“.

Ніяка жінка не стерпить, коли їй приходиться давати до рук „лепідордові“, чи „гросерникові“, републіканським американським грішним за все, що їй було потрібне. Однак якщо адміністрація Рузвелта дасть одну рукою давни американський „бізнес“, а другою марнотратно синати публічними грішними на всі боки, тоді американські родини будуть щасливі, якщо набудуче одержуватимуть бодай хоч по нещасну запомогу.

Тому українські жінки, на яких нездарність теперішнього уряду також болючо відбилася, яких родини також у великій скількості живуть із нещасної запомоги, не сміють легковажити собі надходячих виборів. Вони мусять знати, що це вибори великої рішальної ваги та мусять знати, на кого голосувати.

Американський „бізнес“ поправиться. Забезпечення американського дому прирешиться. Однак ми мусимо мати здоровий і певний уряд, який розуміє би як слід своє завдання. Тільки Републіканська Партія може дати нам такий уряд. Тільки Ландон і Нокс дають запоруку чистого і доброго господарювання в Білому Домі. (оголош.)

ГОЛОС ЖІНКИ ПРИ ВИБОРАХ.

Матері — це найважливіші люди на світі. Кожна мати бажає, щоб її діточка добре виглядала та мали у сміхнені личка; бажає, щоб її сини росли сильні та здорові; щоб її доньки щасливо дружились. Однак багато матерей сьогодні клопочуться тим, що то будучина принесе для них та для їхніх родин. Глядять вони, як їхні чоловіки вертаються щоденно додому, знеохочені та змушені пошукувати праці довгі часи. Глядять вони також на своїх одерхтих та напів-виголоднілих дітей. І тоді жінки й матері Америки, а в цьому числі й українські жінки, починають бачити нездарність адміністрації Рузвелта. Бо чейже ні одна жінка не винувала марнотратно добрих спокійних припасів у той час, коли її діти голодні. А ось адміністрація Рузвелта якраз такого допущається.

Однак матері Злучених Держав, а в цьому й українські матері, можуть контролювати будучину Америки в своїх родин. Бо вони можуть при найбільших виборах голосувати на републіканських кандидатів, які вважають публічну запомогу („Home Relief“) за тимчасову піддержку в тяжких хвилях, за міст між зимни й добрими часами, а не за безкошечне, беззалишне рабство.

У своїй промові до редакторів і видавців чужинцьких часописів губернатор Ландон, републіканський кандидат на президента, сказав: „Кожний справжній американець знає, що публічну запомогу („Relief“) мусить продовжати, аж поки знову не зникнуть можливости до праці. Однак, перед ніким не стелиться ніяка будучність, як довго він є на лісті тих, що одержують підмогу. Американська роззяка проблеми безробіття є лиш одна, а це: лісна праця і добра платня“.

Ніяка жінка не стерпить, коли їй приходиться давати до рук „лепідордові“, чи „гросерникові“, републіканським американським грішним за все, що їй було потрібне. Однак якщо адміністрація Рузвелта дасть одну рукою давни американський „бізнес“, а другою марнотратно синати публічними грішними на всі боки, тоді американські родини будуть щасливі, якщо набудуче одержуватимуть бодай хоч по нещасну запомогу.

Тому українські жінки, на яких нездарність теперішнього уряду також болючо відбилася, яких родини також у великій скількості живуть із нещасної запомоги, не сміють легковажити собі надходячих виборів. Вони мусять знати, що це вибори великої рішальної ваги та мусять знати, на кого голосувати.

Американський „бізнес“ поправиться. Забезпечення американського дому прирешиться. Однак ми мусимо мати здоровий і певний уряд, який розуміє би як слід своє завдання. Тільки Републіканська Партія може дати нам такий уряд. Тільки Ландон і Нокс дають запоруку чистого і доброго господарювання в Білому Домі. (оголош.)

ГОЛОС ЖІНКИ ПРИ ВИБОРАХ.

Матері — це найважливіші люди на світі. Кожна мати бажає, щоб її діточка добре виглядала та мали у сміхнені личка; бажає, щоб її сини росли сильні та здорові; щоб її доньки щасливо дружились. Однак багато матерей сьогодні клопочуться тим, що то будучина принесе для них та для їхніх родин. Глядять вони, як їхні чоловіки вертаються щоденно додому, знеохочені та змушені пошукувати праці довгі часи. Глядять вони також на своїх одерхтих та напів-виголоднілих дітей. І тоді жінки й матері Америки, а в цьому числі й українські жінки, починають бачити нездарність адміністрації Рузвелта. Бо чейже ні одна жінка не винувала марнотратно добрих спокійних припасів у той час, коли її діти голодні. А ось адміністрація Рузвелта якраз такого допущається.

Однак матері Злучених Держав, а в цьому й українські матері, можуть контролювати будучину Америки в своїх родин. Бо вони можуть при найбільших виборах голосувати на републіканських кандидатів, які вважають публічну запомогу („Home Relief“) за тимчасову піддержку в тяжких хвилях, за міст між зимни й добрими часами, а не за безкошечне, беззалишне рабство.

У своїй промові до редакторів і видавців чужинцьких часописів губернатор Ландон, републіканський кандидат на президента, сказав: „Кожний справжній американець знає, що публічну запомогу („Relief“) мусить продовжати, аж поки знову не зникнуть можливости до праці. Однак, перед ніким не стелиться ніяка будучність, як довго він є на лісті тих, що одержують підмогу. Американська роззяка проблеми безробіття є лиш одна, а це: лісна праця і добра платня“.

Ніяка жінка не стерпить, коли їй приходиться давати до рук „лепідордові“, чи „гросерникові“, републіканським американським грішним за все, що їй було потрібне. Однак якщо адміністрація Рузвелта дасть одну рукою давни американський „бізнес“, а другою марнотратно синати публічними грішними на всі боки, тоді американські родини будуть щасливі, якщо набудуче одержуватимуть бодай хоч по нещасну запомогу.

Тому українські жінки, на яких нездарність теперішнього уряду також болючо відбилася, яких родини також у великій скількості живуть із нещасної запомоги, не сміють легковажити собі надходячих виборів. Вони мусять знати, що це вибори великої рішальної ваги та мусять знати, на кого голосувати.

Американський „бізнес“ поправиться. Забезпечення американського дому прирешиться. Однак ми мусимо мати здоровий і певний уряд, який розуміє би як слід своє завдання. Тільки Републіканська Партія може дати нам такий уряд. Тільки Ландон і Нокс дають запоруку чистого і доброго господарювання в Білому Домі. (оголош.)

ГОЛОС ЖІНКИ ПРИ ВИБОРАХ.

Матері — це найважливіші люди на світі. Кожна мати бажає, щоб її діточка добре виглядала та мали у сміхнені личка; бажає, щоб її сини росли сильні та здорові; щоб її доньки щасливо дружились. Однак багато матерей сьогодні клопочуться тим, що то будучина принесе для них та для їхніх родин. Глядять вони, як їхні чоловіки вертаються щоденно додому, знеохочені та змушені пошукувати праці довгі часи. Глядять вони також на своїх одерхтих та напів-виголоднілих дітей. І тоді жінки й матері Америки, а в цьому числі й українські жінки, починають бачити нездарність адміністрації Рузвелта. Бо чейже ні одна жінка не винувала марнотратно добрих спокійних припасів у той час, коли її діти голодні. А ось адміністрація Рузвелта якраз такого допущається.

Однак матері Злучених Держав, а в цьому й українські матері, можуть контролювати будучину Америки в своїх родин. Бо вони можуть при найбільших виборах голосувати на републіканських кандидатів, які вважають публічну запомогу („Home Relief“) за тимчасову піддержку в тяжких хвилях, за міст між зимни й добрими часами, а не за безкошечне, беззалишне рабство.

У своїй промові до редакторів і видавців чужинцьких часописів губернатор Ландон, републіканський кандидат на президента, сказав: „Кожний справжній американець знає, що публічну запомогу („Relief“) мусить продовжати, аж поки знову не зникнуть можливости до праці. Однак, перед ніким не стелиться ніяка будучність, як довго він є на лісті тих, що одержують підмогу. Американська роззяка проблеми безробіття є лиш одна, а це: лісна праця і добра платня“.

Ніяка жінка не стерпить, коли їй приходиться давати до рук „лепідордові“, чи „гросерникові“, републіканським американським грішним за все, що їй було потрібне. Однак якщо адміністрація Рузвелта дасть одну рукою давни американський „бізнес“, а другою марнотратно синати публічними грішними на всі боки, тоді американські родини будуть щасливі, якщо набудуче одержуватимуть бодай хоч по нещасну запомогу.

Тому українські жінки, на яких нездарність теперішнього уряду також болючо відбилася, яких родини також у великій скількості живуть із нещасної запомоги, не сміють легковажити собі надходячих виборів. Вони мусять знати, що це вибори великої рішальної ваги та мусять знати, на кого голосувати.

Американський „бізнес“ поправиться. Забезпечення американського дому прирешиться. Однак ми мусимо мати здоровий і певний уряд, який розуміє би як слід своє завдання. Тільки Републіканська Партія може дати нам такий уряд. Тільки Ландон і Нокс дають запоруку чистого і доброго господарювання в Білому Домі. (оголош.)

ГОЛОС ЖІНКИ ПРИ ВИБОРАХ.

Матері — це найважливіші люди на світі. Кожна мати бажає, щоб її діточка добре виглядала та мали у сміхнені личка; бажає, щоб її сини росли сильні та здорові; щоб її доньки щасливо дружились. Однак багато матерей сьогодні клопочуться тим, що то будучина принесе для них та для їхніх родин. Глядять вони, як їхні чоловіки вертаються щоденно додому, знеохочені та змушені пошукувати праці довгі часи. Глядять вони також на своїх одерхтих та напів-виголоднілих дітей. І тоді жінки й матері Америки, а в цьому числі й українські жінки, починають бачити нездарність адміністрації Рузвелта. Бо чейже ні одна жінка не винувала марнотратно добрих спокійних припасів у той час, коли її діти голодні. А ось адміністрація Рузвелта якраз такого допущається.

Однак матері Злучених Держав, а в цьому й українські матері, можуть контролювати будучину Америки в своїх родин. Бо вони можуть при найбільших виборах голосувати на републіканських кандидатів, які вважають публічну запомогу („Home Relief“) за тимчасову піддержку в тяжких хвилях, за міст між зимни й добрими часами, а не за безкошечне, беззалишне рабство.

У своїй промові до редакторів і видавців чужинцьких часописів губернатор Ландон, републіканський кандидат на президента, сказав: „Кожний справжній американець знає, що публічну запомогу („Relief“) мусить продовжати, аж поки знову не зникнуть можливости до праці. Однак, перед ніким не стелиться ніяка будучність, як довго він є на лісті тих, що одержують підмогу. Американська роззяка проблеми безробіття є лиш одна, а це: лісна праця і добра платня“.

Ніяка жінка не стерпить, коли їй приходиться давати до рук „лепідордові“, чи „гросерникові“, републіканським американським грішним за все, що їй було потрібне. Однак якщо адміністрація Рузвелта дасть одну рукою давни американський „бізнес“, а другою марнотратно синати публічними грішними на всі боки, тоді американські родини будуть щасливі, якщо набудуче одержуватимуть бодай хоч по нещасну запомогу.

Тому українські жінки, на яких нездарність теперішнього уряду також болючо відбилася, яких родини також у великій скількості живуть із нещасної запомоги, не сміють легковажити собі надходячих виборів. Вони мусять знати, що це вибори великої рішальної ваги та мусять знати, на кого голосувати.

Американський „бізнес“ поправиться. Забезпечення американського дому прирешиться. Однак ми мусимо мати здоровий і певний уряд, який розуміє би як слід своє завдання. Тільки Републіканська Партія може дати нам такий уряд. Тільки Ландон і Нокс дають запоруку чистого і доброго господарювання в Білому Домі. (оголош.)

ГОЛОС ЖІНКИ ПРИ ВИБОРАХ.

Матері — це найважливіші люди на світі. Кожна мати бажає, щоб її діточка добре виглядала та мали у сміхнені личка; бажає, щоб її сини росли сильні та здорові; щоб її доньки щасливо дружились. Однак багато матерей сьогодні клопочуться тим, що то будучина принесе для них та для їхніх родин. Глядять вони, як їхні чоловіки вертаються щоденно додому, знеохочені та змушені пошукувати праці довгі часи. Глядять вони також на своїх одерхтих та напів-виголоднілих дітей. І тоді жінки й матері Америки, а в цьому числі й українські жінки, починають бачити нездарність адміністрації Рузвелта. Бо чейже ні одна жінка не винувала марнотратно добрих спокійних припасів у той час, коли її діти голодні. А ось адміністрація Рузвелта якраз такого допущається.

Однак матері Злучених Держав, а в цьому й українські матері, можуть контролювати будучину Америки в своїх родин. Бо вони можуть при найбільших виборах голосувати на републіканських кандидатів, які вважають публічну запомогу („Home Relief“) за тимчасову піддержку в тяжких хвилях, за міст між зимни й добрими часами, а не за безкошечне, беззалишне рабство.

У своїй промові до редакторів і видавців чужинцьких часописів губернатор Ландон, републіканський кандидат на президента, сказав: „Кожний справжній американець знає, що публічну запомогу („Relief“) мусить продовжати, аж поки знову не зникнуть можливости

ВІДУКИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

в нагоді промови, яку вимогосив Аарфред Е. Сміт на радіо в четвер, 1. жовтня 1936 року.

Сенсация атака А. Сміта на радіо на свого буллового товариша, Фредкліна Д. Рузвельта, піднесла завзяту дискусію по цілій країні.

Сенсация атака А. Сміта на радіо на свого буллового товариша, Фредкліна Д. Рузвельта, піднесла завзяту дискусію по цілій країні.

Сенсация атака А. Сміта на радіо на свого буллового товариша, Фредкліна Д. Рузвельта, піднесла завзяту дискусію по цілій країні.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

П. АЛМЕРТОН, ПА. Бр. св. О. Ніколая, від 369, подає всім своїм членам до відома, що місячні збори відбуваються в середу, 14. жовтня, в годині 7-їй вечір, в галі парохіальній.

КУРС УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Викладаю: в понеділок } від 7 до 10 вечір середу } ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ, 341 East 17th St., N. Y. C.

Моя жінка перетерпіла й терпить іще з причини своїх переконань.

То вона так цікавиться політикою?

Ні, вона попросту переконана, що має маленькі й вузькі ноги та купує все черевики на одно число менші.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. Як відсвяткувати? Дня 7. жовтня відбулися в церковній галі наради відпоручників місцевих товариств, як мужеських так і жіночих, церковної православної громади.

Ось статистика випадків у подорожак за 1935 рік: літаки Злучених Держав зробили до рогу кругло 361,000,000 пасажирських миль, а були відповідальні за смерть п'ятнадцятьох пасажирів, що припадає по 24 мільйони миль на кожного пасажера.

Самоходи в Америці зробили 380 буліонів пасажирських миль, а вбили 20,070 пасажирів, або одного пасажера на 19,000,000 пасажирських миль.

ЛІТАКИ НЕБЕЗПЕЧНІШІ ВІД САМОХОДІВ. Як тільки пролетить вістка у світ про розбиття літака, багато людей висказують свою радість з приводу цього, що ніколи не подорожують повітрям.

ХОРИ! — СОЛІСТИ!

В книгарні „Свободи“ можете дістати нові твори М. О. ГАЙВОРОНСЬКОГО (пісні Українських Січових Стрільців)

ЩО ВИ ЗНАЄТЕ ПРО ЛЕМКІВЩИНУ? Коли хтось питається Вас про Лемківщину, чи можете дати вдоволюючі відповіді? Що діється тепер на Лемківщині.

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. Коли мешканці села Тумбаі домагалися смерті Оранда, Тарзан, щоб їх успокоїти, підніс руку й промовив: „Я е дух Музіма, я приказую вам замовчати“.

В першій хвилі Орандо зіпнув уста і мовчав. Однак пізніше горячково заговорив: „Я все скажу. Всеодно, вони мене вб'ють, але ти, сильний духу Музімо, можеш ставити опір навіть людям-леопардам.“

Пасажирацьку мілью треба розуміти в той спосіб, коли один пасажир переїде одну миль.

До книгарні входить малий хлопчик: — Прошу мені дати цю книжку, що е на виставі: „Як зловити чоловіка?“

— Це книжка для дорослих. — То я власне хочу подарувати мому батькові на ім'янини? — А чим е твій батько? — Поліцаєм.

МАЛИЙ КАТЕХИЗМ християнсько-католицької релігії, уложив о. І. Рудович

МАЛИЙ ДЕКЛАМАТОР, збірка віршів до деклямацій на всьмі національній й шкільній свята та обходи.

ЩО ВИ ЗНАЄТЕ ПРО ЛЕМКІВЩИНУ? (продовження)

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (продовження)

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (продовження)

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (продовження)

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (продовження)

ЧИ У ВАШІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ Є ТАКІ ШКІЛЬНІ КНИЖКИ?

- ПЕРША КНИЖЕЧКА (Буквар) М. Матвійчука 40 ц. (Маємо лише нове видання першої читанки М. Матвійчука з 1935 року).
- ДРУГА КНИЖЕЧКА (читанка для II класу) М. Матвійчука 45 ц.
- ТРЕТЯ КНИЖЕЧКА (читанка для III класу) М. Матвійчука 60 ц.
- ЧЕТВЕРТА КНИЖЕЧКА (Читанка для IV класу) М. Матвійчука 75 ц.

ДАЙТЕ АМЕРИКАНЦЯМ ЗНАМЕНИТУ БРОШУРУ: THE UKRAINIAN QUESTION AND ITS IMPORTANCE TO GREAT BRITAIN

By LANCELOT LAWTON (London) яку щойно надіслано з Англії. Ціна з пересилкою 50 центів.

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (продовження)

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (продовження)

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (продовження)

ВІДЗНАЧЕННЯ ТРЬОХ ІМІГРАНТІВ ЗА ВИЗНАЧНІ ПИСЛУГИ АМЕРИЦІ.

Д-р Алексиз Каррел, роджений у Франції; Джонс Лай з Норвегії та Волтер Дамрош, імігрант з Німеччини, це ті, котрі дістали заслужені нагороди, які кожного року дає Народний Інститут Добра Імігранта, як сказано: „визначним горожанам чужинського роду, що своїми трудами та по святоку збагатили американське життя“.

Д-р Каррел, котрий одержав першу заслужену нагороду, був зв'язаний з Інститутом Ракефелера для Медичних Дослідів від часу свого приїзду до Америки, а саме від тридцять-одніх літ.

Дж. Лай, котрому віддано другу нагороду, це славний маляр. Крім великої кількості здобутих нагород та медалей тут і за границею, його іменували лицарем св. Оляфа в Норвегії.

Третій, що дістав нагороду, це д-р Дамрош. Родився у Бреславі в Німеччині 1862 року, а привезений до Злучених Держав 1871 року.

Оцінюючи його заслуги за передавання музичних творів Вагнера до американського життя, д-р Чейс сказав: „Більш ніж яка інша людина чи група, Волтер Дамрош освідомляв американський загаль про музику з однаковим успіхом як серед вибраної публіки в Карнегі Гол, так само серед соток тисяч шкільних дітей, котрі слухали його на радіо“.

У касарні. Капітан: — Чому рядовик не салютує мені? Вояк: — Я не хотів пана капітана компромітувати, що ми знаємося...

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (продовження)

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (продовження)

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (продовження)

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

НА ПРОДАЖ мала фарма, близько Міддлві, Н. Дж., дуже добра для плекання курей, 3 акри землі, майже новий дім на 5 кімнат і інші будівки.

PERFECT LAUNDRY CO. потребує молодого монитора чоловіка гідного по означеній руті. Українець, роджений в Америці, має прихильності. Вимагаємо зарплату готівкою. Пошлюсь особисто: 2167

ВЗОРІ канва, нитки до вшивання D. M. C. і стемповані ризи. Пошлюсь по каталогу до: UKRAINIAN BAZAAR, 97 Avenue A, New York, N. Y.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР 321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues, NEW YORK, N. Y.

БОЛІ НІГ Рани на ногах, опухлі ноги, набряклі жила, болячі ноги, флебіт (запалення жи), напухлі або болячі коліна чи кісточки і ревматичні ноги успішно лікуюмо новими європейськими методами без операції.

Л. А. ВЕНЛА ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ

ФАРМИ НА ПРОДАЖ 76-АКРОВА першої класу ФАРМА, при стейтській дорозі, в стейті Н. Дж., 50 миль з Нью Йорку, 15 акрів грубого лісу, потік, великий сад овочевий, земля хороша і рівна.

56-АКРОВА куряча ФАРМА при Atlantic City Highway, парцеля, знамените місце на газопроводній станції і придорожній бізнес, земля хороша, сад, дім на 7 кімнат, гараж і курники в дуже добрій стані.

9-АКРОВА куряча ФАРМА, і близько від гайвей і залізничної станції, близько New Brunswick, N. J., 36 миль з Нью Йорку, 2 акри лісу, земля хороша, чорна і рівна, добрий дім на 6 кімнат, електрика коло дому, добра шоп і курники, 2 молоді дітні корови, 400 курей, (за молоко платять на місці 10 ц. за квартиру). Винаткова ціна для скорого продажу \$3,500, вплата \$1,500.

TONNELE FARM AGENCY, 151 TONNELE AVENUE, JERSEY CITY, N. J.

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК ЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ 129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (cor. E. 185 St.), BRONX, N. Y. Tel. Ludlow 4-2868.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАПОВИНІ НАХОДИТЬСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“.